

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Jednu vládní lež následuje druhá, a hned za ní další lež

Také v roce 2025 se budeme společně setkávat u seriálu Bez obalu. Mimochodem oblíbené BOčko, jak tento seriál bývá přezdíván, v letošním roce oslaví půlkulaté – 5. výročí. Ano, už 5 let se setkáváme každé úterý na sociálních sítích a ve čtvrtek v rámci tištěné verze týdeníku Naše PRAVDA. Za tu dobu máme na YouTube miliony zhlédnutí, což je naprosto úžasný výsledek, když pomyslíte, že k tomu nepotřebujeme draze placené štáby ani koncesionářský poplatek. Díky vám za to.

Další slib nedodrželi

Nový rok zahájil Fialův kabinet, jak jinak, než porušením dalšího slibu. Tato čtyř- dříve pětidemoliční vláda si své fungování totiž na lži postavila. Slibu prosadit automatické zvyšování měsíční daňové slevy na poplatníka, kterou využívají miliony zaměstnanců a podnikatelů. Základní slevu na poplatníka mohou uplatňovat jak všichni zaměstnanci, tak podnikatelé, v současnosti činí necelých 31 tisíc korun za rok, tedy zhruba 2,5 tisíce měsíčně. Výše slevy se neměnila už tři roky a vláda jí

slíbila zvyšovat i ve svém programovém prohlášení, kde stručně uvádí, že zavede v případech slevy na poplatníka pravidelnou valorizaci.

Mimochodem tato sleva na poplatníka pomáhá nejvíce právě nízkopříjmovým zaměstnancům, jejichž zdanění je za této vlády vyšší než za Kalouska. A proč k tomu došlo? Podle ministra Stanjury za to mohou »vnější šoky«. Já vím tedy o jednom vnitřním šoku, který ČR sužuje už přes tři roky. Jeho název je vláda P. Fialy, která toho už ze svých slibů nedokáže dotáhnout daleko více. Podle Kupky totiž už zřejmě nebude ve PS schopna dojednat návrhy zákonů, které dosud poslancům neposlala.

I když premiér Fiala tvrdí, že vláda splnila nebo splní 93 procent svých slibů, ve Sněmovně leží ještě desítky nedodělků. Považuji za smutné, ale svým způsobem příznačné, že vláda zřejmě do voleb ještě stihne prosadit řadu zákonů a novel, které z kapes daňových poplatníků vytáhnou peníze navíc, namísto těch, které by peněženkám občanů přilepšily.

Za další okrádání občanů lze považovat kontroverzní mediální novelu, která má zvýšit koncesionářské poplatky. Lidé mají ČT nově platit 160 Kč místo dosavadních 135 Kč, ČRo by posluchači měli zaplatit nově 55 Kč, tedy o 10 Kč více než doposud.

Novela měla původně platit od ledna, ale vládě se ji nepodařilo prosadit. Nyní je ve Sněmovně ve třetím čtení a poslanci by se k ní měli dostat ve druhé polovině ledna, poplatky by se měly zvýšit zřejmě od července 2025. Poplatky navíc budou nově platit také všichni majitelé chytrých telefonů. Je otázka, zda se dá ještě hovořit vůbec o koncesionářském poplatku, protože svým rozsahem spíše odpovídá dani. Dani za to, že vlastníte televizi, rádio, telefon, počítač nebo za to, že jste připojeni k internetu. Zopakujme jen, že v minulosti KSČM ve Sněmovně navrhovala, aby poplatky za ČT, popřípadě Rozhlas, platili ti, kteří konzumují její obsah. Ti, kteří její kanály nesledují, by platit – podobně jako u jiných služeb – nemuseli. Bohužel jsme zůstali osamoceni.

Premiér spíše jako hollywoodský komik

A tak, když Petr Fiala natáčí rádoby hollywoodská videa, ve kterých za epického hudebního podkresu vypráví něco o tom, jak jsme situaci zvládli, ptám se, co vlastně jeho vláda zvládla? Zajistit seniorům důstojný život zrušením mimořádné valorizace, čímž je obral o peníze, na které měli nárok? Že lidé budou pracovat déle a dostanou menší důchod? Zastavil snad zadlužování země, když v zadlužení překonal předchozí vládu již rok před volbami? Zvýšením daně z nemovitosti, někde až pětinasobně, které dopadlo především na chudé? Co přesně má být to, co jsme podle Fialy dokázali? Mluví-li pak premiér o tom, že tento rok bude rozhodující, obávám se toho, jaká další opatření, která lidem v České republice zhorší život, má jeho vláda ještě v rukávu.

Ceny plynu vyskočí

Další nepříjemnou novinkou, se kterou se v důsledku neschopnosti této vlády budou muset v novém roce potýkat statisíce Čechů, je další zdražení plynu. Zastavení dodávek přes Ukrajinu totiž brzy zdraží plyn až stovce tisíc českých domácností. Podle analytika společnosti ENA Gavora některým domácnostem plyn rychle zdraží o několik procent. Ročně to pak v součtu mohou být až tisíce korun. Pražská energetická burza na situaci reagovala okamžitě a cena plynu na ní skokově vyletěla asi o 10%. A právě přes sto tisíc zákazníků má podle Gavora měsíční fixaci cen nebo tarify navázané na aktuální ceny na burze. »Ti se spotovými cenami to cítí už teď, zákazníci s měsíční fixací to pocítí při dalším měsíčním vyúčtování,« uvedl analytik. »Trochu mě zarazilo, když se to prezentuje tak, že se nás to netýká. Ano, je to hlavně problém Slovenska, které utrpí přímé finanční ztráty. Ale bude to mít dopady na širší region. Když z trhu náhle zmizí patnáct miliard kubiků levnějšího plynu a je nutné ho nahradit stejným množstvím dražšího plynu, musí to mít na ceny dopad,« řekl Gavor.

Budou ještě více oblbovat

A takhle to v následujícím roce bude zřejmě se vším. Zástupci vládních stran budou mít zakázáno veřejně mluvit o všem, co by potenciálně čtyřkoalici mohlo ubírat na preferencích. Mnohdy krutou pravdu se tak občané nebudou dozvídat z úst vládních zastupitelů, ale pocítí ji přímo z účtů za energie, zatímco v dramatických videích bude Petr Fiala vydáván za superhrdinu, který naši zemi zachránil. Přes milion lidí ohrožených příjmovou chudobou však myslím vypráví trochu jiný příběh než marketingoví experti ODS.

Vážení čtenáři, oprávněně nespokojení nebo přímo naštvaní spoluobčané, čeká nás rok změny. Ještě nějakou dobu bude bohužel tato vláda škodit, už na podzim ale může zničit směrem ke Strakovce jasné STAČILO! To ale záleží na každém z nás.

Kateřina Konečná, europoslankyně, předsedkyně KSČM

Sedm rozhodnutí pro českou levice

Moudře se praví, že člověk si nemá na Nový rok dávat žádná předsevzetí. Proč? Protože slovo před-se-vzetí znamená, že něco vezmeme a postavíme to před sebe. V podstatě jako překážku. Bariéru, kterou budeme jen těžko překonávat, až se po čase unavíme a nakonec to vzdáme. Učiníme-li však na Nový rok určité rozhodnutí, znamená to něco docela jiného! Ptáte se proč? Přeci proto, že slovo roz-hod-nout se pro něco už samo o sobě implikuje čin té změny. Když jsme se k něčemu rozhodli, už jsme učinili hod směrem dopředu. Hodili jsme kostkami – a změněn svět! A nastal v něm živý pohyb a posun vpřed – prostě jsme již vykročili směrem, který považujeme za onen správný.

A já do roku 2025 přeji české »nepančované« levice 7 moudrých a správných rozhodnutí. Dovolte mi je představit a pojmenovat:

Rozhodnutí první – rozkročit se a umět podat ruku

Skutečná, autentická levice pro moderního člověka 21. století se nesmí uzavírat do modloslužebnické ohrádky a naopak musí umět svou ruku podat – všem těm, kteří o to stojí a kteří to myslí s člověkem a společností dobře. Ryzí levice už ze své podstaty nesmí trpět žádnými »fobiemi«, nenávisťmi ani falešnými předsudky.

Rozhodnutí druhé – měnit věci v zájmu zachování skutečných hodnot

Moderní levice (nikoli modernistická) si musí uvědomit, že dějinný pohyb nikdy neustává a že ona sama nepředstavuje žádnou fosílii. Levicová idea přeci věří, že člověk je schopen se vyvíjet a měnit k lepšímu. Nemá cenu setrávat na dogmatech včerejška. Život nás posouvá a pouze a jen z jeho pravdivosti musí levice vycházet – a do života se opět vracet – aby se neodcizila člověku v jeho pravdivém přesahu k duchovně ukotvené bytosti. Jedině tak nevymřou tradice a jedině tak nám »duchovní domov« nepadne na hlavu jako zchátralá opuštěná zřícenina.

Rozhodnutí třetí – nenechat se lacině koupit a účelově zneužívat

Levice by měla mít svou vlastní hrdost – svou čest. Být si vědoma své hodnoty samé o sobě i své hodnoty přidané. Levice by neměla výsledky toho, co prosadila pro emancipační skok lidstva, zatratit v nedůstojném handlu, po němž by byla vyhozena a okopnuta jako laciná a »politicky osouložená děvka kapitalistova«.

Rozhodnutí čtvrté – rozlišovat podstatné od nepodstatného

V nedávné minulosti jsme se stali svědky nejrůznějšího počítání pohlaví a genderů, vymyšlení pseudotémat a jakýchsi experimentů a pokusů o unifikaci lidských rolí.

Posláním dnešní levice opravdu nebudou kavárenské polemiky o počtu pohlaví, dodržování absurdních kvót a vnucování genderů, z nichž si moderní společnost učinila novodobá scholastická dogmata. Naopak tématem číslo jedna se stane hledání perspektivy přežití lidstva jako celku. Přirozeně s akcentem na pracovní právní rovnost, ale zároveň i s právem na tělesnou, ideovou a názorově-duchovní odlišnost.

Rozhodnutí páté – vrátit ozubená kola pracujícím lidem

Má-li být levice i v tomto roce zachovatelem rodiny, uchovatelem národa a garantem perspektivy přežití jednotlivce i celku, musí se opět vrátit k ekonomickým základům a analýzám povahy materiálně-výrobních vztahů. Bez povědomí o marxistických, třídních a dialektických zákonitostech se levice jen sotva vpasuje do role obránce a ochránce důstojnosti lidské práce. Jednoduše řečeno – nezáleží na tom, jestli máte koncepci, ale jestli uživíte národ! Buď práci čest!

Rozhodnutí šesté – milovat vlast a respektovat internacionální bratrství

Nezpochybnitelnou devízou radikální levice bylo vždy jednoznačné odmítnutí vykořisťování zemí tzv. třetího světa. Jen díky socialismu v minulosti proběhla dekolonizace a emancipace všech lidí z různých končin světa. Znamená to však i soudobé rozhodnutí vystoupit z koloniálního jha západních nadnárodních korporací. Prosazovat např. daň z obrátu v dané domácí zemi a zrušit tzv. daňové ráje pro novodobé neofeudály. Ukončit parazitický korporativní kapitalismus!

Rozhodnutí sedmé – zůstat pokrokovým člověkem

Moudré pořekadlo praví: »Buďte přísní sami k sobě a spravedliví k druhým!« Vyvážit balanc mezi závistí a sobectvím pomůže např. progresivní zdanění – atribut všech vyspělých pokrokových společností, a velký strašák společností založených na zotročování bližních.

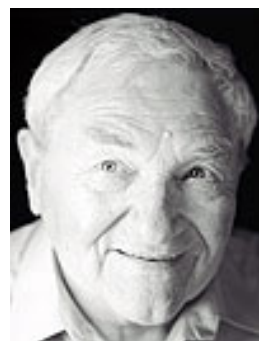
Zůstat dnes pokrokovým člověkem znamená respektovat drobné soukromé vlastnictví a osobní motivující pracovitost. Ale zároveň nás to zavazuje k určitému respektu vůči POLIS. Ctít solidaritu se společností, v níž má stát povinnost plnit funkci garanta bezpečí a obhájce důstojného života pro všechny obyvatele – a to bez rozdílu – věku, třídního původu i všech možných orientací...

Přeji české levice, aby se rozvíjela do půvabné, naslouchající, ale současně elegantně drzé a hrdé bojovnice za důstojný život každého člověka.

Její skutečná hodnota netkví v jejím obalu, nýbrž v jejím obsahu. Levice polévá živou vodou obsah pojmu člověk, lidskost a lidství.

Jedině taková levice se neztratí v babylonské věži zmatených pojmů!

Marek Adam

Kromě ukrajinských vlajek nám tady nic nepatří, tvrdí herec Antonín Hardt. A pro rok 2025 si přeje změnu!

Herec Antonín Hardt letos roce oslaví krásné devadesátiny, na které nevypadá ani v nejmenším. Patří mezi bílé vrány, nebo černé ovce – chcete-li – ve své branži, protože nepoklonkuje liberální vládě, nefotí se s prezidentem Petrem Pavlem ani nedělá sbírku na drony pro Ukrajinu. Naopak se těší na rok 2025, kdy, jak věří, lidé rozhodnou o změně politického kurzu. A v částečně bilančním rozhovoru pro iportaL24.cz odpovídá na to, jak to bylo s cenzurou před rokem 1989 a dnes. Podle něj se situace příliš neliší. Naopak on sám se v jednu dobu ocitl mezi

škálou nechtěných v polistopadovém režimu...

Už na první pohled jste ve formě. Jako byste nestárnul, navíc stále hrajete na divadle. Jaký je recept na hereckou i životní dlouhověkost? Právě to hraní mě nabíjí, protože jsem mezi mladými lidmi v Divadle Radka Brzobohatého. Sem tam ještě točím. V různých filmech a seriálech mám role dědků. A taky se udržuju.

Jak? Ráno cvičím. Nepiju a nekouřím. Cigarety a pití? To už 30 let nedělám. Chodím mezi dobré lidi, povídám si, zajímám se o dění ve světě i u nás doma. I když to není moc radostné, přebírám si to optimisticky. Myslím, že se ještě dožiju lepších časů.

Třeba v roce 2025, kdy nás čekají »velké« volby? Nejradši bych byl, kdyby ty volby byly zítra. Obávám se totiž, co ještě může ta koalice, která má přítom jen pár procent příznivců, do těch voleb spáchat. A páchá toho už teď dost, navíc to zasahuje všechny. To už nejsou jen nižší a střední vrstvy, ale i mladí lidé. Když se rozčilují policajti nebo hasiči, tak to o něčem vypovídá. Akorát v naší branži se vždycky najde někdo, kdo jim poklonkuje. Asi se mají dobře, já nevim.

Takže na volby se těšíš, i když bych byl rád, aby se to rozhodlo dříve. Aby se jim nejlépe hned zítra řeklo, že to, co napáchali, už stačilo.

Čím to, že jsou mnozí herci tak loajální? Jdou s dobou, nebo jsou tak »posraní«, jak to jadrně vyjádřil váš herecký kolega Ivan Vyskočil? Někteří se samozřejmě obávají, aby nepřišli o práci, což se taky děje. A jenom ti, kteří mají souznění se současnou fialovou politikou, jsou dáváni do popředí. Zato ty, co by řekli něco jiného, na obrazovku ani nepřivedou nebo je utnou.

Můžeme tedy mluvit o cenzuře? Však jste sám určitě viděl, jak ČT utnula plzeňského primátora Zarzyckého, když mluvil o Ukrajincích jinak, než je tu zvykem. Nebo se podívejte na obsazení diskusních pořadů na ČT nebo v ČRo. Občas se sice povede pozvat diskutéry, že je to vyrovnané, ale třeba rozhlasu na „2“ postupně vymizely kritické hlasy a jsou tam zvaní jenom ti, kteří tvrdí, že je tady všechno v pořádku a že my, kteří protestujeme, jsme vlastně dezoláti a nerozumíme tomu.

Vracím se tedy k tomu, kam jsem původně mířil ve své otázce. Vznikl by tudíž pro herce jako takového v jeho profesi nějaký problém, kdyby se vyjadřoval jako onen »dezolát«? Vezměte si Ivana Vyskočila. V roce 1989 stál takřka v čele revoluce, zvonil klíči a vítal všechno, co přicházelo. A dneska? Je to podle mě dobrý herec se zkušenostmi jak divadelními, tak filmovými i televizními, ale na obrazovce se v současnosti neukáže. Tím, jak veřejně mluvil na velkých manifestacích, na různých prostranstvích a v tisku, z filmu úplně zmizel.

Mnozí kolegové, kteří mají svůj názor, to nicméně nevidí takhle vyhoceně. Ale obyčejní lidé to vnímají! Sedávám v restauraci na kafi nebo na obědě i s bývalými voliči ODS a ti jsou absolutně rozladění, když vidí, co se děje. Když jdete do kšeftu, hned tu fialovou politiku jasně pocítíte. Já jsem třeba uměl pochopit, že nám nedají tisícovku na důchody. Dobře, dostali jsme asi 350 Kč. Ale když vzápětí vidím, jak si nejdřív navrhovali zvýšení platů o 14 procent a pak skončili u sedmi, nemám slov. Neumějí se ani sami mezi sebou dohodnout a jsou to přitom statisícové odměny, které berou.

A jak je na tom vůbec kultura jako taková? Předseda ČMKOS Středula ji na brífinku před posledním jednáním tripartity zmínil na prvním místě mezi problematickými odvětvími... Kultura vždycky bývá naopak až na posledním místě. Umím to při srovnání pochopit – že přednost má například školství nebo zdravotnictví. Ale kultura je opravdu nesmírně podhodnocená. Třeba v divadlech v Praze to není až tak cítit, protože zdejší mladí se dostanou tu k dabingu, tu k filmu nebo k rozhlasu, ale když herec v oblastním divadle nemá jinou možnost výdělků, je to katastrofa.

A teď ty školy... To nejsou jenom konzervatoře, divadelní fakulta JAMU a pražská DAMU, ale také řada soukromých institucí. Všechny chrlí herce! Já nevím, kam půjdou... Platy jsou podhodnocené, honoráře se nehýbou, jsou minimalizované.

Ale já nemám strach o budoucnost, protože pan profesor Fiala řekl, že tu budeme mít platy jako v Německu. Teď si dělám samozřejmě legraci. U honorářů to vůbec nepřipadá v úvahu. To je několikanásobný rozdíl. Když máte stále angažmá a chytíte seriál, který točíte třeba čtyřikrát v týdnu a po dobu půl roku i déle, jste na tom relativně dobře. A dneska se natáčeji nekonečné seriály! To není jako ty Dietlovy nebo Hubáčovy, které měly sedm, deset, maximálně třináct dílů.

Ovšem když bere herec jen základní plat v divadle, nebo nemá stálé angažmá a občas pouze sežene nějaký dabing nebo rozhlas, je to na přežití ze dne na den.

Jak se vlastně díváte na kvalitu seriálů, kterých se v dnešní době točí desítky a desítky na všech stanicích, co to jde? Není toho někdy až moc? A na úkor výkonů jednotlivých protagonistů? Já jsem v tomhle staromil. Výrobní praxe v umělecké tvorbě je zcela jiná, než byla za mého mládí a i středního věku. Vzpomínám si, jak jsme dělali například televizní inscenaci *Klobouk plný deště* s Frantou Filipem. Zkoušeli jsme měsíc, než jsme to nazkoušeli a šli natáčet. Dneska vám pošlou text, sejdete se s herci až na place a hned se jde na to. Dabing se dělá tak, že dostanete svou roli napsanou, od začátku do konce jim to namluvíte a ani při tom nemáte partnera. Kolikrát se do toho daběří ani netrefí. Neví, na koho reagovat, kdy koho jejich postava potká, jestli se budou smát nebo plakat. Úroveň není zdaleka taková, jaká byla. Podle mě jsme měli jednu z nejlepších dabingových škol – když ne ve světě, tak v Evropě určitě. Když vidím nadabované nekonečné seriály ze zahraničí, trpím a trpím. Člověk to musí přepnout na jiný program. Rád se dívám na staré filmy a staré seriály. I když je vidím opakovaně...

Když už je řeč o filmech a seriálech z minulosti, zeptám se vás, jako herce, který aktivně zažil dobu před rokem 1989, jak to bývalo s cenzurou tenkrát? Pořád slýchám, jak ten či onen herec nebo herečka nemohli hrát. A je jich pěkná řada! Bylo to tak opravdu? Pro mě je to někdy směšné. Protože když si pak vezmete jejich filmografii, žasnete. Ono se u nás ročně točilo nějakých 15-20 filmů a najednou vidíte jejich jména u mnoha z nich. Uvedu příklad z mého milovaného Vinohradského divadla, když Jiřina Jirásková tvrdila, jak nemohla hrát. Pravda, dlouho nemohla do rozhlasu, stejně jako někteří jiní, ale když se za ně někdo přimluvil – což byla třeba Jiřina Švorcová nebo Zdeněk Míka – pak je vzali i do toho rozhlasu. První dva roky tam nebyli, zato filmografie běžela. Takže říkat, že nemohli hrát, když vidíte, že měli tři čtyři seriály nebo inscenace za rok, je směšné.

Srovnejte to se mnou po revoluci. Do rozhlasu mě vzal až můj starší spolužák Karel Weinlich. Teprve pak se všichni rozkoukali a řekli si, že když to jde u něj, můžou i oni. A tak jsem začal zase po dlouhé době hrát v rozhlase. A ve filmu mě objevili až Magnusek s Troškou. Filmy jsem dělal pro Rusy, Němce, Američany, ale v českém filmu a televizi jsem si roky ani neškrtl. Až když mě obsadil Troška, rozkoukali se najednou i ostatní a vzali mě na milost. Ono dneska tolik dědků není, tak se ještě uplatním... Jenže ta situace je celkově zvláštní. Staří režiséři, které jsem znal, už vesměs nežijí a mladí vás neznají. Tehdy to chodilo tak, že režisér jezdil do oblastních divadel, aby viděl herce v akci. Dnes je to jenom na manažerech a agenturách, které vás doporučí. Režiséři se podíívají na fotografii, aniž by herce znali, nebo se zajímali o jeho tvorbu.

Sledujete v televizi i zprávy, nebo – jak někteří říkají – v zájmu zachování duševního zdraví raději obrazovku vypínáte? Nevypínám, zato se rád dohaduju s televizí. Kolikrát mě napadá, že bych tam zavolal...

Hlavně mě vytáčí jakákoli vulgarita. Když mluví vládní představitel o těch, kdo mají jiný

názor, jako o sviních. Nebo když kolega z branže řekne o Kateřině Konečné, že »tu svinu musíme uvařit«, pak se divím, že už dávno není před soudem. A měl by tam být! Kde je etiketa, když ministr někoho nazývá dezolátem? A to vůbec nemluví o diplomacii. Ať je to soubor argumentů a ať mi někdo rozumně vyvrátí můj názor, ale rozhodně ne tak, že jsem svině, s níž je třeba zatočit.

Co si tedy především přejete pro rok 2025? Já bych si přál ještě trochu zdraví. Jinak zaplaťpánbůh za hezké zázemí, které mám s rodinou a vnoučaty. Rád bych taky něco dále hrál v divadle, kde si to taky díkybohu užívám, jsou to hezké role. A věřím, že i v politice se to obrátí k lepšímu. Víte, já všechno chápu. I to, co někteří říkají o poválečném období. Ale já v něm vyrůstal, přijímal jsem všechno okolo a chtěl budovat režim, i když měl řadu nedostatků.

Lidé si pak přáli změnu kurzu, což je v pořádku. Ale podívejte se, kam až to všechno došlo. Je mi smutno, když se podívám na to, že nám v naší vlasti nic, kromě ukrajinských vlajek, nepatří. Podívejte se do obchodních řetězců. Nebo do průmyslu. Vagónka Tatra? Jitex Písek? Zetor? Na co si vzpomenete, je pryč. A když mluví s mladými, kteří mají pocit, že musejí bývalý režim za každou cenu odsoudit, říkám jim: »Dneska jezdíte v metru, které vybudovala generace, na níž nadáváte.« Kdežto za 35 let se vytvořil jen nepatrný zlomek zastávek nynějšího metra, jinak je vše zásluhou doby před rokem 1989. Co se tehdy postavilo dálnic, domů, elektráren! Jsem zvědavý, co s tím teď udělají ti Korejci u Dukovan!

A to ani nemluví o obchodu – jak nám vláda tvrdí, že nebere z Ruska plyn nebo ropu, přitom k nám proudí z Německa, jen třikrát dražší! Co si mám o té vládě myslet? A co o naší vlasti? Vždyť nám už nepatří ani voda. To si nedovolí žádný stát na světě! Přeju si, abychom se rokem 2025 odrazili k lepšímu. Protože to, co bylo, už opravdu stačilo!

Petr Kojzar

Angličtina pro prvňáčky

Je prý rozhodnuto. Alespoň na ministerské úrovni. Tak jsme se dozvěděli těsně před svátky z médií. Asi mělo jít o dárek pod stromček. Jenže komu?

Podle ministerských expertů, kteří radí těm, co rozhodují, začne se od... ještě bude doplněno... učit angličtina od první třídy základní školy. Tedy kovat železo, dokud je žhavé. Základy anglického jazyka budou zřejmě dokonce předcházet základům češtiny. Kromě onoho klasického *trivia* – tak to už nikdo dnes nenazve, nejsme v dobách Marie Terezie, i když se mi zdá, že někdy téměř ano – tedy jazyka, jímž by naši počítačové kosmopolité chtěli, aby se jim hovořilo už dnes. Jazyk český nás zdržuje, degraduje, je jazykem *socek a páriů* (viz Petr Bezruč). A řekněte, kdo by dnes chtěl být *sockou* nebo *páriem*?

Vím, že jsem poněkud zjednodušil obsah vyučování prvňáčků, ale v principu nejsem zas tak moc daleko od skutečnosti. Vím ovšem také, že děti se rychle učí cizím jazykům, i to, že prý je třeba odstranit memorování a zbytečné biflování něčeho, co nebudou potřebovat pro život. Angličtinu ano, verše velkých básníků nikoli. Prý stačí internet. O cíleném rozvíjení paměti se v tomto případě nemluví. Proč také? Je přece zmíněný internet a všechno se zde najde. Navíc už ideologických balastů zbavené a znát třeba Wolkerova *Topiče*... či Bezručovu *Maričku*... anebo Šrámkovo *Pane hejtmane* je docela nebezpečné. Vždyť takto lámal charaktery komunistický režim.

Bývalo zvykem, že malý človíček se napřed naučil základy českého jazyka, mluvit opravdu česky – to pochopili Francouzi i Italové, když své prvňáčky učí v této době jen francouzsky a italsky – a pak se mu naloží další úkol: Zvládnout cizí jazyk. Tak tomu bývalo i za protektorátu. Nepamatuji, že by mou generaci už v první třídě trápili vedle psaní, čtení, počítání, ještě německému jazyku. Prý se začal učit od třetí nebo páté třídy. To již nepamatuji. Osvobození v mém případě přišlo na konci té druhé. Ani ruštinu mým potomkům nevnucovali od první třídy, i když tehdejší režim si myslel, že jednou ona bude světovým jazykem, jenž nahradí stále agresivnější angličtinu. Tehdy ovšem nebyla ještě doba převládající angličtiny. Také franština po válce byla ve hře, což byla předválečná tradice, jen němčina z dob předválečných byla odmítnuta.

Jakási statistika uvádí, že už dnes vysoké procento škol vyučuje příliš brzy i angličtinu. Některé to mají dokonce v popisu práce. Něco jiného je ovšem svobodný výběr rodiči, něco jiného povinný školní předmět. V době, kdy děcka neumějí psát a číst. I když nepochybuji o tom, že jednotlivá písmenka díky mobilům třeba také rozeznají. Jenže něco jiného jsou samotná písmenka, jež se teprve musí naučit skládat ve slova, něco jiného je učit se cizí jazyk, který se často vyslovuje jinak, než by se podle logiky měl také psát. Zmatenost dětí prvních tříd *základní školy* beze sporu ovlivní znalost jejich mateřského jazyka, výrazivo, které čistý český jazyk mění od prvopočátku v něco úplně jiného, než chtěli Jungmann a jeho druzí. Čistý jazyk nám spolu s českou písní pomáhal přežít i okupaci. Zpívá o tom ostatně v jedné písni Hašler. A jaký jazyk se budou učit, klasickou angličtinu nebo američtinu, jež je jistě autorům nařízení v obecné české amerikanizaci, do níž nás vede Fialův tým, bližší?

Jde o děti. O jejich výchovu a vzdělávání. Uvědomují si ti, kteří připravili toto ministerské rozhodnutí, že experimentují s psychikou dětí? Že takto může dojít i k poklesu vzdělanosti, protože každý nedostatek ve znalosti mateřštiny, k němuž musí nutně dojít, protože počet hodin výuky se navyšovat nemůže, nutně vznikne odebráním vyučovacích hodin češtině? Jen nevím, kterým hodinám se dá přednost, zda čtení, psaní nebo počítání?

Když všechno dám *na misku vah*, vychází mně, že zřejmě nikdo z *expertů* ministerstva školství nikdy neučil v prvních třídách základní školy, že nezná psychologii dětí a neví ani, jak část z nich se těžko potýká s tím, aby se vůbec naučila nejen psát jednotlivá písmenka, číst slova, ale i pochopit sčítání a odčítání, neku-li násobilku, a hlavně naučit se správně česky. Je to pochopitelné. Sám ministr – muzikolog znát problémy výchovy nejmladších nemůže. Všechny děti vidí přes horizont hudebního vzdělání talentovaných jedinců. Tomu rozumí. Tam je to ostatně v pořádku, jde o podchycení talentů od samého počátku, ale v případě povinné anglo-američtiny, v tom je také expert? Zlí jazykové říkají, že jde o první z kroků, jak postupně z národu vypudit češtví a tak, jako generaci před nimi vsugerovali nenávisť ke všemu, co přišlo z minula, té, která teprve přichází nebo přijde, chtějí vsugerovat nejen euroevropanství, kosmopolitní světovost, ale i ztrátu národních pocitů a odvrhování jazyka. I zmíněné rozhodnutí ministerstva by v tomto případě mohlo mít, nebo má, svůj skutečný smysl.

Jaroslav Kojzar

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí